

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

HELYBEN: Egész évre 5 frt — kr. Félévre 2 „ 50 „ Negyedévre 1 „ 50 „ Egy szám ára 12 kr.
VIDÉKEN: Egész évre 5 frt 50 kr. Félévre 2 „ 80 „ Negyedévre 1 „ 50 „

Előfizetni lehet az év folytán minden hónap elején.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI HETILAP

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-HIVATAL: V. TIZED, SZLEMENICS-ÚTCA 5. SZ.

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetésekül árleengedés adatik.

Bélyegdíj minden beíratásért 30 kr.

Kecskemét, mint ipar-város.

Amit régóta óhajtottunk, amit folyton sürgettünk, ime most már kezd a megvalósulás felé közeledni.

Lelkünk örömmel telik el, mikor e keveset látjuk is, mert megvagyunk győződve, hogy e szerény kezdetből nagy dolgok fognak kinőni.

És ez igen egyszerű számítás, mit csupán arra fektetünk, hogy a vállalkozási kedvet látjuk, tapasztaljuk. Abba pedig, hogy iparvállalatok alakuljanak, első sorban ez kell, vagy legalább nálunk ez hiányzott eddig is. Pénz volt mindig bőven, milliók vannak a takarékpénztárakban betétként elhelyezve s azon kívül manapság már a jogosult hitel igény is kellő kielégítésre talál. Számítalan iparúrhoz pedig egyéb feltétel is meg van.

Hiányzott azonban a vállalkozási kedv s ennél fogva sok fölmerült egészséges eszme halva született. A szeszgyár, a részvény sertéshizlaló egymás után mentek a feledés homályába. Malmaink is csak afféle házi szükségletre dolgozó malmok, holott lehetne nekik kivitelre is dolgozni. Cognac-gyár van kettő is, úgy hisszük, mind a kettőnek jól megy s még jobban fog menni, ha sikerül nekik Kecskemét jó hírnevét e téren is ismeretessé tenni. Keményítő-gyár is van, de bizony számítalan kecskeméti ember azt sem tudja, hogy van; azt meg, hogy m e r r e van, magunk sem tudjuk. Egy két szappan főző is akad, tudunkkal szintén csak a közel szomszédságba terjedő kivittel.

Hajdan a vasiparból volt kivitelünk. A kecskeméti záruk országszerte ismeretesekek voltak, ma már, úgy tudjuk, ennek is vége van.

Nagyban megy most is, ezelőtt még virágzóbb volt a sertés hizlalás; sajnos, hogy emelkedés helyett e téren apadást kell konstatálnunk!

A timár-ipar is virágzó volt hajdan, ma már a semmivel egyenlő. A esz-madiák pedig, ha nem volna meg házuk, szőlőjük, mit a jobb időkben szereztek, iparuk jövedelméből bizony alig élhetnének.

Ugy hisszük, hogy ezentúl nem is volt, de nincs is semmi. A kisipart tönkre tette a tőke hiánya, a nagyipar nem fejlődhetett a tőke tulajdonosai vállalkozási kedvének hiánya miatt. A kinek volt néhány ezer forintja, boldog volt, ha pénzügyi részvényt vehetett s meg is volt nyugodva, ha a jelen-tékeny osztalékok zsebre tehetette.

Most tehát, midőn a vállalkozási kedvnek megnyilatkozását látjuk, nem ok nélkül bizunk egy jobb jövő felderítésében.

Minden újságolvasó tudja, hogy nem rég alakult egy gőztéglagyár részvénytársulat, melynek kibocsátott részvényeit tölősen jegyezték alá. Már földet is vettek s most már a beállításához s üzembe vételhez gőzerővel fognak. Nagyon helyesen. Mintegy 17 évvel ezelőtt a város építettett egy körkemencét, a melyben keramit gyártásra is nem meddő kísérletet tett. E körkemence már régen kifizette a befektetett tőkét, azóta tán kétszeresen is, de a nehézkes közigazgatási kezelés mellett ott vagyunk ma is, hogy a legprimitívabb köpökláda alakú téglaverőn kívül egyéb gép ott nincsen. Viz emelő-ről, gőzgépről s több effélééről tán álmodni sem mernek azok, akit illetne. Szó volt réges régen, hogy másikat is építünk, mert jónak bizonyult. Abból

sem lett semmi; a helyett ma is megvannak a disztelen tábori kemencék, a miket pedig szepészeti és közbiztonsági tekintetből régen elkellett volna pusztítani s helyét befásítva, oda szép parkot emelni. A helyett, hogy a tréfa teljes legyen, most tesznek kísérletet, hogy lehetne-e a tábori kemencékben szénrel tüzelni.

A gőztéglagyár felállítására nyomán talán remélhetjük, hogy ezek csakugyan el tűnnek a föld színéről.

Ujabbban alakuló félben van egy gőzszalámi, zsiradék és szappanfőző gyár s minthogy efféle gyár üzeméhez kedvezőbb helyet, mint a miénk, kívánni is alig lehet, nincs benne kétség, hogy a kontemplált 120,000 frt alaptőkével, annyival is inkább meg fog alakulni, mert az alapítók sorában mind a három pénzügytét ott van.

Jó lenne, ha a város is jegyezne 10—20 részvényt, vagy többet.

Mert kétségtelen, hogy egy ilyen gyár nem csak a kivitel fokozására lesz jótékony hatással, de a beltermelés növelésére is előnyösen fog hatni. Hátha még kifejlődik oda, ami tervbe van, hogy egy gyümölcs konzerv gyárral köttesék össze, s gyümölcs aszalókkal bővíttessék meg, akkor meg éppen előnyös lesz úgy gyümölcsünk hírének emelésére, mint gyümölcstermelésünk helyes irányban fejlesztésére, valamint a gyümölcs értékesítésének biztosítására. Ugy bizony! Mert egy ilyen gyár, ha már gyár, többet képes feldolgozni, mint amennyit mi termelni bírunk.

Hátha még a most előnyösen vállalkozó kedvben levő töképezések rájönnek, hogy a bőr és vasipar terén most úgy szólván parlagon heverő munkaerő felhasználására gyárakat alakítsanak, a

hanyatló hizlaló-ipart fejlesszék, szeszgyárt állítsanak s felkeressék azon iparágakat, miket — megfelelő tőkével — nálunk is előnyösen lehet kultiválni, akkor megérjük, hogy Kecskemét iparváros lessz!

Mivelhogy ennek az is természete, hogy egyik a másikat vonzza

TANÜGY.

A kecskeméti reform. főgimnázium értesítője 1893—94. évről. Szerkesztette Csabai Imre igazgató.

A főgimnázium mult tanévi értesítőjében az első helyet Soós József tanárnak, a tanári kar e tevékeny s tehetséges fiatal tagjának székkfogaló beszéde és „Albius Tibullus költészetéről” szóló alapos értekezése foglalja el. Bevezetéképpen a klasszikus nyelvek iránt elterjedt ellenszenv ellen melegen, a meggyőződéserejével küzd s okul a tulságba csapongó grammatizálást jelöli meg. Ezután átmege tárgyra s Tibullust és költészetét alaposan, elismerést érdemlő szakértelemmel tünteti fel, előadását költészettani, széptani s irodalomtörténeti megjegyzésekkel fűszerezvén. Szerző derekasan megfelelt feladatának s valóban óhajtható volna ez értekezés nagyobb körbeni elterjedése.

A főgimnázium mult tanévi adataiból megemlítjük, hogy a több év óta helyettesül betöltött természet s földrajzi tanszékre helyettes tanárul Jéger József választott meg. Parragh Gedeon a betegség folytán helyettesítés szüksége forogván fenn Csabai Imre igazgató, Dalotti Ödön és Soós József tanárok egy-egy tárgyat díjtalanul tanítottak beteg társuk helyett, a VII. osztály természettanát pedig Holosnyai Ambrus reáliskolai tanár úr volt szives tanítani.

Az ifjúságmegünnepele március 15-dikét s a Kossúth szoborra 115 frtot adakozott.

Dr. Hóman Ottó miniszteri megbízott úr május 6., 7. és 8-án látogatta meg az intézetet s a tanítás sikere fölötti megelégedését kijelentette.

Az igen érdekes adatok elsorolása után

KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCÁJA.

Az ő arca

Mögöttem a mult — e vad óceán —
 Benn' eltemetve éltém álmai,
 A kárhoznak éjje száll reám,
 Ha elmerengő lelkem szárnyain
 Fölhözza abból tört reményimet.
 Miért e tengeren most nyugalom?
 Hajnalsugárt, derüt reá mi vet?
 — Szívembe rejtett arcod, angyalom!

Vihar szántotta pusztá a jelen
 Bánat-virág nyílik csak terein,
 Jaj! annak, akit a könyörtelen
 Sors ily vadonban élni kényszerít.
 Panaszt azért ajkimmól senki nem
 Hall, bár a kinnak lomha sulyja nyom,
 Mi ad erőt a let küzdelmiben?
 — Szívembe rejtett arcod, angyalom!

Küzdelmekre égi pályabért
 Ad-e majd a sors? Lesz-e hű kebel
 Ki a futónak nyújtand majd babért
 Mely homlokának sebjét fedje el?
 S ha végzetem tán szenvedésre hí,
 Lesz-e, kibem majd reszkető karom
 Tamaszra lel? Oh! lesz! lesz! sejteti
 — Szívembe rejtett arcod, angyalom!
 Zagyva Gyula.

József császár botja.

— Nem történeti tárcsa. —

Irta: Fair—Cau.

Van nekem egy igen jó barátom, aki híres és szerencsés emberré lett botja által. Más embernek minden erejét, eszét meg kell feszítenie, hogy a szerencsének csak egy morzsáját is megragadja, ő meg egy bot által egész mértékben megszerezhetette, magához láncolá a szerencsét. S hiába is beszélnek némely tudósok és bölcsök, hogy a lelketlen tárgyaknak — mert vannak am

kérem lelkes tárgyak is — semmi befolyásuk nincs az emberi életre: fényesen megáfalta ezt az én kedves barátom botja. Irigylve néztem is mindig erre a botra; hej! ha az enyém lehetett volna, most én volnék a szerencsés ember, s magamról mondhatnám el az alább történéndöket.

Ez-a bot olyan bot volt, hogy még a hölgyek közt is hódított. Ne tessék azonban azt hinni, hogy valami elegáns dandybot volt — mert úgy még érteném a nők közötti hódítását — hanem egyszerű, sárgára festett botocska, melynek végén kis fehér esont volt — más ékesség nem tündöklött rajta. Vége felé kopottacska volt egy kicsit, s ez oknál fogva barátom annyira vigyázott rá, hogy a földet sem érinté vele, hanem hóna alatt hordá.

S most figyelem! Ez a bot hajdan nagy embert nevezett urának: II. József császárt. Ezt barátom mondotta. Hogy és mint került a bot hozzá, ezt ősi titok fedé, de ő mondá, tehát el kellett hinni. Ezt bizonyítá különben — mindig barátom állítása szerint — a bot felső vége felé levő arany karika — helye, melyről hová lett az arany, az szintén az ősi kód homályában vész el, de elég az hozzá, hogy barátom állítá és az emberek elhitték. Mikor ennek a botnak első hire szállott a városban, az embernek egyebet sem lehetett hallani a szembejövőtől; hallotta már kérem, hogy X-nek miféle botja van? Ez tovább adta — s barátom híres emberré lett. Mindenesetre nem nagy dolog által, de hát nálunk kisebb dolgok által is lehet hírességet szerezni.

En, mint a bot tulajdonosának jó barátja, szintén vonzódtam a bothoz; barátom pedig szinte rajongással viseltetett botja iránt, — valóban-e, vagy csak, hogy az embereket lövő tegye, titok előttem.

S ennek több ízben jelét is adta. Egy alkalommal valami mulatságon voltunk, s az emlékezetes bot eltűnt. Barátom azt se tudta mit tegyen: oda van az ő szerencséje,

mindene, ha a bot elő nem kerül. Én tudtam, hogy egyik társunk dugta a pamlag alá, s midőn már megelégettem barátom kinszenvedését, odaadtam neki a botot, mire barátom nyakamba borult s a meghatottságtól remegő hangon mondá:

— Köszönöm.

Egyszer meg komolyan összeszólalkozott egyik barátjával, s már-már botját is ráemelte, de rápillantva, leereszté a botot, e szavakkal adván okát cselekedetének:

— Köszönd József császár botjának, hogy nem bántottalak. Nem vagy rá méltó! Ámbár ő később méltónak találtatott rá.

Ilyen apró történet akárhány előfordult barátom életében, melyek mintegy igazolni látszottak, hogy a bothoz való ragaszkodás nem olyan tettetett, hanem valódi, s hogy az én barátom élete e bottal valóban össze van forrva.

Barátom abban a korban volt, midőn a szép leányokra — no néha meg a szép asszonyokra is — szabad már tekintgetni, s e szabadságot felhasználandó el-eljárt egyik-másik lányos házhoz, ahol szívesen is látták, mert amellet, hogy csinos fiú volt, ügyesen el tudott feesegetni a nőkkel.

Az egyik ház kisasszonyát különösen kitűntette az én János barátom, mert ez volt a neve — s mondhatom, hogy a leányka is kitűntette barátomat, csak a botja miatt ingerkedett vele.

— Mondja csak, miért nem vesz már magának egy csinos botot, mindig azt a csunya sárga botot hordja!

— Az én János barátom megütődött eme gondolkozáson, de egyelőre csak annyit mondott:

— Kérem, kérem, ez szép bot.

— Olyan mint a gazdája, folytatá az ingerkedést a leány.
 — Oh ha én olyan volnék! mond vissza János.
 — Ugy-e valami vasúti árverésen vette azt a botot?

Erre János barátom mit se szól, hama rosan elbúcsúzott, s többet feléje sem ment a leánykának.

Ilyen sértést ejteni az ő botján!

S mint jól értesültem, a leányka megbánta a gúnyolódást, mert János úrnak komoly szándékai voltak, s igyekezett volna barátomat mindenképp visszahódítani, de barátom hajthatatlan maradt, még az úteán is elkerülte.

A legközelebbi bál alkalmával azonban megtört. A leányka, ha csak tehetett, rá-rá irányozta tekintetét, biztató mosolyt küldött feléje, melyekre azután barátom is engedett volna, de föltette magában, míg a boton ejtett sérelem ki nem egyenlítettik, addig ellenállhatatlan lesz.

Mikor a négyes alkalmával egymás mellé kerültek, barátom nem szól semmit, de Birike, a kis ingerkedő, nagybátran megszólalt:

— Tudja-e mit csinálók a neve napjára?

— Nem érdemeltem én azt ki

— Nem is annyira magának, mint a botjának

— Mit?

— Tudja, ahol az aranykarika volt, annak a helyére egy másikat csináltattam, és

— És

— És . . . két kezdőbetűt magam ütöttem bele.

— Miféle betűket?

— Azt most még nem mondok meg.

Ettől a perctől kezdve szent lett a béke, annyira szent, hogy a mult évben János barátom és Birike egymásé lettek.

János barátomat ekkor kitöröltük az élők sorából, s nem is igen találkozunk vele jó ideig, míg egyszer csak kezdte felkeresni az elhagyott cimborákat.

Zsoltosan üdvözöltük az új életre ébredő férfit, dicsértük bátorságát, ki a hetedik nagyhatalom alúl oly könnyen ki tudta magát vonni, de egyszersmind az okot is

pár szóval búcsút vesz Csabai Imre igazgató, kívánva, hogy utódja alatt, az intézet fokozatos haladása tanúsítsa a felvirágzást. Csabai Imre új 20 évig volt ez intézet igazgatója s az alatt napról-napra tanúsított tett a tanügy és ifjúság mélyen gyökerező szeretetéről, nemes humanizmusáról, mely a tanulóban nem anyagot látott, hanem olyan emberi lényt, a melyet — koránál fogva is fejletlen levén — szelíd bánásmóddal, jóakarattal támogatással, figyelmeztetéssel kell az erény s tudomány számára megnyerni. Ezen humanus gondolkodásával közbecsülést is vívott ki úgy a szülők, mint az ifjúság körében. Most, hogy az igazgatás teréről, tanártársai óhajtása ellenére elvonul, mi is azt mondjuk, ha nem oly szépen is, mint püspöke: „jó munkát végzett”, vigye ezt a tudatot, mint egyetlen, de nem közönséges jutalmat magával most a tanári pálya folytatására, majd a megérdemelt nyugalomba.

A főgimnáziumban 22 tanár működött. A főkönyvtár ajándékozás útján 26 kötet s 200 füzetet, vétel útján 66 kötet és 14 füzetet gazdagított.

Az ajándékozott művek közül kiemelendő azóta n. László Károly szép ajándéka azon ritkaság számba menő újság példány, melyet az Egyesült Államok függetlensége kimondásának 100 éves jubileuma alkalmából 1859-ben adtak ki New-Yorkban s mely 45 négyzet méter nagyságú papírra van nyomva.

Az ifjúsági könyvtár 91 művel és Jókai összes műveivel gyarapodott.

Az éremgyűjtemény 38 drbbal szaporodott. Gyarapodott a természetrajzi és természettani szektár is.

Tápiintézet. Nagy Ferenc tanár a tápiintézet vezetésétől visszalépvén az idén, Fazekas Ferenc vette át a felügyeletet.

Az étkezők száma nincs feltüntetve.

A tápiintézet kapott 965 frt 18 kr. segélyt s kiosztatott 238 frt segélyt s ezen kívül ingyen étkezett 4 tanuló és 5 szolga.

Pályaműveikkel jutalmat arattak: Györfly Pál VIII. o. t., Arany Lajos VIII. o. t., ismét Györfly Pál VIII. o. t., Takaró Imre VIII. o. t., ismét Takaró Imre VIII. o. t., Papp Mihály VI. o. t.

Szorgalmukért jutalmat nyertek 47-en 750 frt 30 krt. Tandij elengedésben részesült 28 tanuló. Könyvjutalmat kapott 15 tanuló. Szegény tanulókat segélyző pénzalap: 360 frt 46 kr.

Önképzőkörök. Az önképzőköröknek, ennek a magas színvonalra emelkedett társulatnak 80 tagja volt. Elnöke Dalotti Ödön tanár; ifj. elnöke Varjas József VIII. o. t., alelnöke Arany Lajos VIII. o. t., titkára Csillag Benő VIII. o. t., jegyzői: Tormássy István, Soós Károly voltak. Volt a körnek 16 rendes gyűlése és rendezett 3 ünnepélyt.

Beadott 113 mű. Legmunkásabb tag volt: Csillag Benő, Arany Lajos és Takaró Imre. Bírálat volt 56; szavazat 60. Legjobb szavazók voltak: Arany Lajos, Csillag Benő, Joó Gyula, Konkoly Tihámér.

kerestük, hogy miért látogat meg bennünket János barátunk.

Igaz, hogy hamarosan eltávozott körünkől, de hát bizonyára várja a kis felesége, — s ebben meg is nyugodtunk.

Bennem azonban érett a gyanu, s egy este, barátaimnak mit sem szólva, János után sompolyogtam.

Igaz, hogy magam is szidtam magamat e miatt, de kíváncsiságomat már nem bírtam visszatartani, s ez okból jóváhagytam lépésemet.

Sejtlemem nem esalt. János lépteit lakásától ép ellenkező irányban fordítá, s én mindenütt utána lépkedve, láttam, hogy egy előttem sem ismeretlen házba lépett be.

Igy vagyunk! A nagy boldogságnak ily hamar vége lett! Ez hát a férj hűség! E gondolatok azért támadtak bennem, mert az a ház a város legesinosabb özvegy asszonyának lakása volt.

Az volt tehát a dolgom, hogy leselkedjem. Tudtam, hogy melyik az özvegy társalgó szobája, annak ablaka alatt foglaltam hát állást, s szerencsére a függöny úgy volt leeresztve, hogy én mindent láthattam.

Hát mit láttam?! Azt, ami előbb-utóbb minden nős emberen megtörténik, hogy nem nagy lelkiismereti dolognak tartja, ha egyszer csapodár lesz életében. Jobb minél előbb, legalább később szent a béke!

Hát az én jó barátom is ott térdelt a szép özvegy előtt, s szinte hallottam szavait, midőn édes bájós hangokon vallotta meg szerelmét.

De e pillanatban az asztalról, — nem tudom, hogy került oda, s mi okozta, hogy mozgásba jött, — az annyira tisztelt bot legurult s egyenesen a térdelő seladon és a szép özvegy közé esett s Damokles kardjaként lebegett közöttük.

— Ez a sors intése! e szavakat oly hangosan mondta barátom, hogy az utcára is kihallatszott, s gyorsan fölkelt térdelő

Megünnepelte a kör: Március 15-dikét, Jókai 50 éves írói működését s Katona József születésének évfordulóját.

Ezen ünnepélyeken az ifjúság a legnagyobb elismerést érdemlő fényes sikert aratott, úgy a beszédek s költemények értékét, mint a sikerült előadást tekintve. Gyorsírókör.

A gyorsírókörnek 50 tagja volt s elnöke Fazekas Ferenc tanár, ifjúsági elnöke Csillery Dezső VI. o. t. volt.

A tanintézetnek volt 232 növendéke, kik közül minden tárgyból jeles volt 14, legalább jó 41, legalább elégséges 130 s elégtelenje volt 41-nek. Érettségire jelentkezett 50. Írásbelit tett 45 sikerrel, szóbelitől visszalépett 4. Jelesen érettség 3, jól 7, egyszerűen 19, két hó múlva javíthat 10, egy év múlva ismétélheti a vizsgálatot 2.

A hosszú élet.

Nem rég halt el Párisban 107 éves korában egy orvos, kinek hátramaradt irataiban azt lelték, hogy hosszú élet biztosítására legjobb olyan nyoszolyában aludni, a mely éjszakkélti irányban van állítva, mert a mágneses áramok legerősebbek éjjel a meridiánokkal párhuzamban és így szerezhető meg a nyugodt, kellemes álm, a hosszú élet egyik lényeges feltétele. Orvosok dolga azt kutatni, mi a valószínű ebben a jó tanácsban, mely a házak, szobák fekvése miatt úgy sem vihető mindenkor keresztül. Csak az a bizonyos, hogy aligha ügyeltek fekvő helyök ilyen irányban való föllállítására a következő Matuzsálem korú hölgyek és urak és mégis ugyancsak hosszú élet volt az osztályrészők.

Chevreul Mihály francia khémikus 1889-ben 103 éves korában halt el. Zentán 1893. őszén 106 éves embert temettek; Alsó-Fehér megyében Meszrák (Meggykerék) községben halt el 1893. novemberben Serb Tivadár szintén 106 éves korában, Szoboszlón pedig ugyanekkor 103 éves asszony; december 13-án Gyulán Szabados Mihály 105 éves korában halt el, 82 éves fia gyászolta, meg egy sereg szép unoka. Az a 103 éves férfi is ígérhet még magának valamit, a ki 1893. őszén kelt házasságra egy csinos, módos 22 éves özvegy asszonnyal.

Savin Andrejevics Nikolaj hadnagy Saratowban Oroszország egyik legöregebb embere, mert 1768. április 17-én született Párisban, apja XV. Lajos gárdájában ezredes volt, 1894. elején ünnepelte meg az öreg úr születése 127-ik évét. Mint francia tiszt 1812-ben a Berezinánál a kozákok fogságába esett és mint nyelvmester Saratowban települt le. A kiewi kormányzószágban 1893-ban 14 ember halt el 100 évesnél magasabb életkorban, volt közöttük 115 éves is; a 14 között asszony csak 4 találkozott, a legidősebb egy berdicsivi zsidónő, ki 105 évet élt. Temesvárról írták 1894. ápril végén, hogy betegen feküdt akkor Wilfer Jozefa, 3 év óta özvegy asszony, ki 1794-ben született s mint markotá-

nyosnő részt vett a francia és orosz háborúban.

Ballószögben 1894. január 7-én halt el 102 éves ember, mind haláláig egészséges volt és serény munkás; január 19-én pedig Fehértemplom Lóbl Aona asszony 108 éves korában, számos utóda siratta; Borsodban Jardánházán február közepén Kohn Regina asszony 110 éves korában. Ugyanazon hónap 16-án halt meg Pécsen Szőlősi Ilona, Császár József özvegye 105 évvel; márciusban vált meg az élettől Bereghen Patkányócon 107 éves korában Vakarács Illés, 101 éves volt, mikor 5 ödször nősült és elvett 22 éves leányt.

1894. folytán Kossúth Lajosnak életéveihez még 8 kellett volna 100-ig és a számok sajtószereit találkozása volt, hogy születése és halála évének folyó számai (1802+1894) összegezve és egyenlő két részre osztva épen 1848-at adnak, azt az évszámot, mely Kossúth nevétől elválaszthatatlan lesz mindig. Vajda-Hunyadon 1894. ápril elején halt meg 104 éves korában Flórián Miklós csizmadia mester, ki élete fogytáig maga járt a vásárookra és maga árulhatta saját készítésű cifrárt varrott eszméit. Június 23-án 102 éves korában halt el Grünbaum I. nagykanizsai lakos, haláláig ép és egészséges ember volt.

Aligha volna az ily hosszú élet esetei ritkák, ha a társadalmi együttélésből oly sok ezer veszkény nem ölködne ellene. Londonban évente csak éhen hal el átlag hal el átlag 330 ember. A tengeren közép számmal évente 2000 szerencsétlenül járt hajón 12000 emberélet a veszteség. Az öngyilkosságok sem vihető vissza vajmi sok esetben egyéb okra, mint a melynek gyökerei a társadalmi viszonyok fonákágaiban lelik föl tenyészetüket. E szomorú statisztika azt mutatja, hogy 9—80 évesek közt ingadozik az öngyilkosok életkora és minden 100 ilyen önmagával és a világgal meghasonlott lélek közt találkozott

9—19 éves	2	41—50 éves	18
11—20	15	51—60	8
21—30	28	61—70	4
31—40	23	71—80	2
társadalmi állás szerint pedig			
kereskedő	17	hivatalnok	9
kézi munkás	16	tanár	5
polgár ember	14	orvos	4
szolga	12	vendéglős	3
batona	10		
a hiányzó 10% nőkre esik és sajátságos, hogy a szoknya és kardbojt itt a százalékok terén is találkoznak; halálnemek szerint volt az eset			
vizbefúlásból	28	késszúrásból	11
agyonlövésből	24	méreggel	10
akasztásból	19	egyéből	8

Csehországban 1787—1789. közt még csak 42 öngyilkossági eset volt, 1875—1877. közt már 912, de fölszokott e szám 1879-ben 1105-re, sőt 1888-ban már 1267-re. Az 1892/3. katonai szolgálati évben a közös hadsereg magyarországi ezredeiben 129 ön-

vissza kis felesége, s hogy továbbra is méltatta-e rá azt nem tudom, mert most már könnyen megtaláltam a lépesőt s nyargaltam lefelé; ámbar valószínűnek tartom, hogy János barátunk nem haragudhatott, mert oly illetékes helyről nyert róla tudomást, hogy méltó József császár botjára.

Később mint értesültem, e nagy méltatásnak az volt az oka, hogy János barátom felesége levelet kapott valakitől, hogy minő csapodár akart lenni az ő férje.

Mint hogy pedig erről csak a szép özvegynek és nekem volt tudomásom, más nem írhatta a levelet; tehát vagy a szép özvegy írta csupa bosszankodásból, vagy nekem kellett írnom — álomban.

Ezek után be is fejezhetném mondókámat, ha észre nem vettem volna, hogy János bűkjál előlem. Ha messziről meglátott, befordult a legközelebbi mellékútca, vagy más módon eltűnt, míg végre egyszer sikerült vele találkoznom; nem szokhatott meg.

Elbeszélgettünk egyről-másról, majd mikor bele melegedtünk, felhoztam barátomnak, hogy a multkor, míg gyertyaért járt bent a szobában, hirtelen rosszul lettem, s azért kellett minden búcsú nélkül távozzom.

— Hát gyere fel most! ismétlé a meghívást egész nyugodtan, mint akinek lelkiismeretét semmi sem terheli, töltünk el egy jó estét együtt.

Felmentem barátomhoz; sem útközben, sem vacsora alatt nem történt semmi, — örömmel tapasztaltam, hogy barátom és felesége teljesen kibékültek, félreértés nincs közöttük.

Vigan telt az est, barátom és felesége kifogyhatatlanok voltak a jó kedvből, s a szép asszonyka hajlandónak mutatkozott férje kedvenc italát: puncsot készíteni.

Míg ő a puncsot készíté, mi járkáltunk a szobában, hol egyik sarokban egy botot — de nem a híres botot — pillantottam meg.

— Hát ez a bot kié?

— Az enyém, feleségem lepett meg

gyilkossági és 58 kísérlet volt, a honvédségnél pedig 34 öngyilkosság és 16 kísérlet.

A „Természet” 1869. I. száma szerint a hosszú élet meglegő példái olvashatók a „Cosmos”-ban. Prouhon Spaa melletti földön egy teljesen egészséges 113 éves család fő lakik, ki minden érveinek használatában van s nagy reménye lehet, hogy még több évig fog élni; fiai, unokái és dédunokái kivétel nélkül mind élnek. Irlandban Dunvegad mellett 117 éves asszony él, ki leányának a házi ügyek végzésében támaszul szolgál és az újságokat épen oly érdekléssel olvassa, mint 100 év előtt. Namurban a Szent Jakab ispontályba könnyű lábsebe miatt 104 éves asszonyt vettek föl, kinek még teljesen ép érvekei vannak; igen vig kedélyűnek mondják s nem ritkán énekel. Kezdetben mégis szomorú volt, majd nem sirt és bűjt azzal indokolta, hogy úgymond egész éjjel kis fiáról gondolkodom, ki megszokta, hogy egészen napon át gondját viseljem. Ugyan hány éves a kis fiaeszkája jó asszony, kérdék tőle? Nem sokára 85 lesz, volt a válasza. Az volna a csoda, ha e 3 egyén, kik 1869-ben 104, 113, 117 évesek voltak, ma is életben volnának.

Ismert Xantus János Éjszakamerikában 1854-ben indián főnököt, a ki 113 éves volt, Arpuikának nevezték; akkor már csaknem világtalan volt, de még hatalmas szónok a tanácskozásokban. Sörge Keresztély Győr vidékének legidősebb embere 1894. január 30-án volt 100 éves. Friedbergben Porosz-Sziléziában született, Napoleon ellen 1813-ban Blücher alatt mint tiszt csatázott. A hadjárat után befejezte állatorvosi tanulmányait és magyar földesuraknál keresett alkalmazást; utóbb pusztát vett, de mivel az elvitte a vagyonát, fűszerkereskedést nyitott és üzletét utóbb fogadott leányának adta át és hátralevő késő napjait annak körében éli. Az Early rose burgonyát ő terjesztette el Győr vidékén; beteg soha sem volt, gymra rendben van, kávé előtt reggel paprikás szalonát eszik, rá szilvoriomot önt, télen nyáron egész hideg vízben mosdik és 1893-ig fűtlen szobában halt.

Hosszú életű volt a Yernest család Svédországban, a legöregebb Yernest 130 évet élt, fia 112-ét, menyé 107-et, unokája az orvos csak azért halt el 104 éves korában, mivel lóról leestében nyakát szegte. E hosszú életet mind a szerencsétlenül járt orvos csoda recipéje használatának köszönheték, mint a Festetich család déghi levéltára 1771-ben állítja. Hozza kuriozumkép a Természet-tudományi Közöny 1893. 610. lapja a recipét, elkészítése és használat módját, de természetesen hozzá teszi, hogy biz abban bizni nem lehet, mért csak a benne előirt rebarbara és áloe olyanok, melyeket az orvosi tudomány gyógyszerári használatúknak tart. Jó lenne elkommendálni a börzaioknak, mert Krassó-Szőrényben a meredek sziklafalak által nap sugarától elzárt Börza község lakói ritkán érik el a 60 évet. Ha azonban úgy volnának,

vele karácsonyra, mondá János elpirúlva, — tudod, a másik már nagyon kopott volt.

— Hát az hol van? kérdém megütöközve, hogy ime barátom most maga ócsarolja az annyira szeretett botot, mely miatt egykor mostani feleségére is megharagudott.

— Tudod a feleségem olyan kicsiséghez nagyon köti magát. Azt mondta egyszer, hogy az a bot vezérelt bennünket össze, hát tegyük el emlékül, s mint szerencsénk s háznak kormányát őrizzük. Én meg, úgyis nagyon kopott volt a bot, beleegyeztem, had legyen meg neki is az öröme.

Ekkor lépett be a viruló szép asszony — akit csakugyan kár lett volna a szép özvegyvel megcsereélni — kezében hozva a forró puncsos eszékét, miket mi hamarosan kiürítettünk, s én azon ígérettel, hogy máskor is eljövök — távoztam.

Mikor barátom lekísért, kérdeztem:

— Nem jönnél el egy feketére?

— Mit gondolsz? ilyet? mit szólna a feleségem? de úgy vettem észre, hogy ez utóbbi mondatot csak feledékenységből szalajta ki száján, mert hirtelen hozzá tette:

— Tudod már nagyon későn van.

Hazamenve lefeküdtem s megvallom különös álom volt. Hajón utaztam, melynek két kormányosa volt. Az egyiket tisztán láttam, hogy egy sárga bot volt, de ha a kormányos ezen kormányványt igazgató a hajót, mindig félre billent; míg a másik kormány nagyon kis alkotmány volt, nem is tudtam jól kivenni; azonban ha ehhez jött a kormányos, a hajó egyenesen ment, se jobbra, se balra nem mozgott, mindig megtalálta a középútat. Kíváncsi voltam, hogy megnézem, s már-már a kormányhoz értem, — midőn felébredék. Szolgám költött fel, ruhámat hozta be, s ágyam elé is tett valamit, ami nem volt más, mint az általam nem régiben rendelt újonatú — papucs.

mint az egyszeri palócok panaszták, hogy gyöngyharmatos vikkőkön a fának, jó viznek, szép asszonynak bővében vannak, csak az áldott kenyérke a kevés, úgy bizony a 60 esztendő is nagyon hosszú élet.
Hanusz István.

A „Magán tisztviselők országos nyugdíj-egyesülete”.

Minden komolyan gondolkozó egyének törekvése oda irányul, hogy aggkorára nyugalmat és járadékot biztosítson magának úgy, hogy élete alkonyát gondtól menten tölthesse. Szem előtt kell továbbá tartani, hogy hány embert ér munkásságának közepette baleset, mely megbénítja erejét s családjával együtt nyomorúságnak és inségnek teszi ki.

Ezen tényezőket fontolóra véve alakították meg a „Magán tisztviselők nyugdíj-egyesületét.”

Jóllehet az alapszabályokat a miniszterium csak a folyó év április havában szentesítette, úgy, hogy az egyesület csak ez idő óta működhet szabadon és törvényes alapon, márszépen növekedett a tagok száma és szaporodik folyton, mi javarészt nemcsak a tagok dícséretre méltó ügybuzgóságának tulajdonítható, hanem azon körülménynek, hogy az egyesület módoszata oly előnyös, mint egyetlen más intézeté sem.

Nem szándékunk az előnyöket itt fejtegetni, kiviláglik az az alapszabályokból, melyeket az egyesület szívesen bocsát az érdeklődők rendelkezésére.

Az egyesület igazgatásában oly egyének osztozkodnak, kik közéletünkbe előkelő, befolyásos szerepet játszanak s akik meggyőződve arról, hogy milyen fontos tényező a „Magán tisztviselők országos nyugdíj-egyesülete” társadalmi életünkben, azt a jó ügyhöz méltó buzgósággal karolták fel.

Az egyesület célja, miként már a címe is mutatja, az egész ország magán tisztviselőinek a kereskedelmi alkalmazottaknak módját nyújtani arra, hogy nyugdíjjal aggkorát biztosíthassa s ezért szükséges, hogy ép úgy mint a fővárosban, a vidéki nagyobb városokban is választmányok alakuljanak oly hivatással, hogy a környékbeli magán-hivatalnokokkal ismertessék a nyugdíjbiztosítás előnyeit és híveket illetve újabb tagokat szerezzenek.

Az alapszabályok szerint 35-40 éves tagok csak az év végéig, 40-50 éves tagok pedig az alakulástól számított hathónapon belül, tehát csak a hó végéig vehetők fel, mely körülményt az érdekeltek figyelmébe ajánljuk.

A főváros nagyobb cégei anyagilag is pártolják az egyesületet, alapító és pártoló tagokként lépve az egyesület kötelékébe.

A nemes cél iránti tekintetből kívánatos volna, ha a vidéki cégek követnék e szép példát.

IRODALOM.

— A szépirodalmi lapok között lobogó zászlóval megy előre a „Képes Családi Lapok.” Minden száma azt bizonyítja, hogy ennek szerkesztője ismeri művelt, nagyszámú előfizetőinek lelki kívánságát. mert a saison morte-ban is jelesen állítja össze a „Képes Családi Lapok”-at. A legutóbbi számba irtak: Rudnyánszky Gyula, Buza Barna, G. Büttner Júlia, Dombay Hugó, Kántor Imre, Porsche Vilmos, Miskolci Henrik, Gerő Imre és Monostori Károly. A regény melléklet „Egy tanító-kisasszony regénye e. érdekes mű Perjessy Lajostól. A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára: egész évre 6 frt.

— Új zeneművek: Nádor Kálmán egyik legtevékenyebb fővárosi zeneműkiadó cég, az ország legelterjedtebb zenefolyóirata a „Legújabb Budapesti Népdalok” IV. évfolyamának ismét két újabb füzetét adta ki. Egyik füzet a híres zeneszerző Dankó Pista „Elvesztém a jegykendőm” című szívhöz szóló lassú dalát és „Falu végén” című élénk népdalt tartalmazza a kitűnő népdal-író Palotás Gyula átiratában. A füzet ára 30 kr. A másik füzet Horovitz József ifjú és tehetséges szerző „Szöke kis lány arca olyan sápadt” c. gyönyörű hallgató nótáját és Dankó Pista „Hej rózsám jaj de jó volt az este” c. igazi magyaros zamatú frissét tartalmazza. Ára 30 kr. Mind a négy dal valódi gyöngy a mai nap oly gyéren termő dalok között is megérdemlik a gyors elterjedést. Megrendelhetők a kiadónál Budapesten. Károly-körút 8. szám.

— A Pallas nagy lexikonából a 77, 78, 79 és 80 füzet jelent meg, szokott dúsz tartalommal s igen szép illusztrációkkal. E négy füzet a betűrendben „Ellenkirálylaj” kezdődik és „Építészeti stylussal” végződik.

HIREK.

— **Kiállítási hír.** A Milleniumi kiállítás Kecskemét kerületi albizottsága elnökül Katona Zsigmond gyógyszerész urat választotta, ki azt szíves volt elfogadni. Az ügy sikere érdekében örülünk e választás eredményének.

— **Menyő hullás.** 26-án délelőtt erős dörgés s hatalmas csattogás volt kevés esővel. Mint halljuk, a menyő két helyre is leütt, a nagy-körösi-útcán az Özv. Muraközy Sándorné házába s a nagy-temető-útcán a cognac-gyárba. Kárt egyik helyen sem tett.

— **Rector választás.** A főtisztelendő kegyesrendi társház rectorává a ft. Szabó Ferenc halála után ideiglenes minőségben fungált ft. Perger József úr választott. Öszintén gratulálunk e választáshoz.

— **A szt. pétervári kiállításra** ország-szerre folynak az előkészületek, minél fogva sietünk tudatni, hogy ha bár a Kecskeméti-vidéki gazdasági egyesület mostani viszonyainál fogva részt nem vehet is, de egyesek jelentkezését szívesen közvetíti.

— **A kötelező permetezés.** Más városokban, mint Szeged, Szabadka, Debrecenben már kötelező a permetezés. A Gazd. egyesület most átír a városi hatósághoz, hogy itt is alkossanak szabályrendeletet. Bizony jó volna, mielőtt szölleink e nagy veszedelme, nagyobb károkat nem okoz.

— **Vallás tanár választás.** A reform. egyház által kiírt pályázatra eddig tizenegy pályázati kérvény érkezett be, köztük több igen jeles erő. A pályázat határideje még nem járt le, jövő számunkba közölni fogjuk a pályázók névsorát.

— **Villamos világitás.** Szombathely város villamos világitást rendez be. Kecskemét is követhetné a jó példát, ha már jó példával elől járni nem akart.

— **A szalámi gyár** alapítási terveze és aláírási iveri már ki vannak téve a három helybeli pénzintézet helyiségeiben. Mint alapítók a három pénzintézetek kívül városunk tekintélyes polgárai közül többen szerepelnek, kik az alapítási eljárás tekintetében teljes garantiát nyújtanak. A hirdetésí rovatban megjelent felhívásra e helyen is felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **A Kecskeméti Göztéglagyár Részvénytársasági** részvények névértékének 30%-át f. évi július hó 30-dik napjáig bezárólag a kecskeméti kereskedelmi iparhitelintézet és népbank üzlethelyiségében kell lefizetni, illetve a már fizetett összeget a névérték 30%-ig kiegészíteni.

— **A Magyarországi Tanítók Országos Bizottsága** Debrecen város hatóságának s az orsz. tanszerkiállítás rendező bizottságának meghívása folytán idei nagygyűlését Debrecenben, a városháza dísztermében fogja megtartani; melyre úgy az orsz. bizottság tagjait, mint a tanítóegyesületek (testületek) képviselőit, nemkülönb a tanfőfiakat és tanügybarátokat is tisztelettel meghívják. A gyűlés időrendje a következő: 1. Augusztus 20-án, délután 5 órakor előértekezlet. 2. Augusztus 21-én, reggel 8 órakor nagygyűlés.

— **Adományok a Kossúth-szoborra.** A „Kecskeméti Lapok” tek. Szerkesztőségének helyben. A kecskeméti közs. népközlői tanuló — a tanítótestület felhívására — 82 frt 3 krt adakoztak Kossúth Lajos szobrára. Ez összeget elküldtem a pesti hazai első takarékpénztár igazgatóságához. Tisztelettel kérem a tek. Szerkesztőséget, legyen szíves, ha lehetséges, az adakozók névsorát az ide csatolt 44 drb. melléklet szerint becses lapjában közölni. A tek. Szerkesztőségnek kiváló tisztelettel Kecskemét, 1894. júl. 24. aláíratos szolgálja Páthy Károly, igazgató. Meg kell jegyeznünk, hogy a 44 darab mellékleten felsorolt adományokat s az adakozók névsorát, helyszűke miatt nem közölhetjük s igen kérjük az igazgató urat, hogy e kívánságától elállami szíveskedjék. Ezen alkalommal felemlítjük azt is, hogy heti lapok ilyen nagyobb terjedelmű, sőt ennél sokkal kisebb hála nyilatkozatokat sem közölhetnek, mert bár a jótékony egyesületeknek jól is esik, hogy ez által a nagy közönség hiúbb részét adományok nyújtására ösztönözhetik s ha bár talán egyik-másik kegyes vagy jókedvű adakozónak is tetszetős dolog lehet becses nevét s adományának összegét nyomtatva látni s jószívűségét ez úton megörökítve tudni, de nem hinnénk, hogy az olvasó közönség ebbe valami nagy örömet találna, kivált Kecskeméten, hol gyakran előfordul az a furesaság, hogy a hosszú névsor s hosszú hálakodás, mind a három helyi lapban megjön. Már pedig a lap szempontjából első az olvasó közönség.

— **Horvát Rezső úr** főreáliskolai rendes tanár önkértére a soproni főreáliskolához kapott áthelyezést. Sajnálatlaltal vesszük tudomásul e derék tanár. társadalmunkban előnyösen ismert férfiú eltávozását körünkől; az a 2 1/2 év, mit közöttünk töltött, elég annak az átértésére, hogy tőlünk való tá-

vozása nekünk vesztés. Csak az vigasztal, hogy családi összeköttetései miatt vágyódott Sopronba, egyébként helyi viszonyainak közt megelégedetten élt. Helyébe rendes tanári előléptetéssel Berkovits Arnold úr Lőcséről, Isten hozza!!

— **Megy a harangozás.** Hiába volt lapunkban kétféle megróva ez a helytelen, szükségtelen s felettébb alkalmatlan rossz szokás, hogy a jármos ökröket harangoznak is beillő nagy csemettyűkkel hajtják a városon keresztül, a mi nemcsak helytelen, de szabályellenes, a mennyiben egy teljesen érvényben levő szabályrendelettel ellenkezik. Meg nem foghatjuk, hogy a t. rendőr kapitányi hivatal miért tartózkodik e szabályrendelet végrehajtásától s miért nem utasítja a rendőröket, hogy a csemettyűket leköttessék, de újból felkérjük, hogy ezen az ázsiai állapoton segíteni szíveskedjék. Azt mondják ugyan, hogy azért kell a csemettyű, mert az ökör lassan megy, zaj nélkül s fellökne valakit, ha fél mérföldről nem sejtene a veszedelmet; de hát akkor, hogy legyen igaz a Budapesti villamos kocsik vezetőjének, aki azt mondja, hogy neki muszáj úgy csemettyűt, mert sebesen megy! Vagy ha a lassú ökör oly nagy veszedelem, hogy nagy harangok kellenek az óvakodás végett, a sebesen száguldó fogatokra nem inkább s nem még nagyobbak kellenének? Ugyan próbálják meg.

— **Vasútmenti határjelek.** Úgy hiszszük, hogy a vasútmentén, hol a kecskeméti határ elvégződik jó volna valamely látható s természetesen csinos jelet tenni, mi megmutatná, hogy Kecskemét határa meddig tart. Ajánljuk ezt a t. mérnöki osztály figyelmébe.

— **Esküvők.** Hajagos Illés, — városunk nyugalmazott főkapitányának fia, — bács-almási járásbírói aljegyző, f. hó 21-én tartotta esküvőjét Cs. Szabó János kedves leányával, Erzsikével. Nász-nagyok voltak: Horváth Döme, Tóth György, Koszoru leányok: Hajagos Piroška, Szluha Margit és Szabó Júlia, vőfélyek: Dömötör Géza, Lestár Berei és Kutasy József. — Dékány László városi aljegyző pedig 26-án vezette oltárhoz menyasszonyát, a bájos Tóth Juliánát. Nász-nagyok voltak: Dörre Henrik és Sik. Kovács Mihály. Mindkét esküvő a róm. kath. anyateplomban volt s az esketési szertartást főt. és nagys. Bogdy Pál apát úr végezte. Tartós boldogságot kívánunk mindkét fiatal párnak.

— **Hymen.** Kluge Adolf az előnyösen ismert Fantó és Kluge fényképész cég baltája eljegyezte Bóka Péter főreáliskolai tanár kedves leányát: Irmát.

— **Selyemgubó beváltás.** A kecskeméti selyemtenyésztési beváltó állomásra a következő helyekről történt gubó behozatal. 1. Kecskemét 58 teny., hozott 35 teny., nem hozott 23. Puszták: F. Alpar 8 t., hozott 4, nem hozott 4, Ballószeg 1, hozott 1, Halesz 1, hozott 1, Miklóstelep 3, hozott 3, Talfája 3, hozott 3. 2. N.-Kőrös 25, hozott 19, nem hozott 6. 3. J.-Kerekegyháza 26, hozott 1, nem hozott 25, 4. O-Kécske 6, hozott 3, nem hozott 3. 5. A-Alpar 5, nem hozott 5. 6. Sz.-Lőrinc 2, hozott 1, nem hozott 1. A 35 tenyészítő behozott összesen 570 kilo gubót, mely gubó mennyiség a temesvári gubóraktárba küldetett el. Hogy ily keveset hoztak be, s annyian elmaradtak a behozással, a júniusi esős és hideg időjárásnak róható fel, mert a hernyók megfáztak, az ebből támadt betegségben elhullottak. Molnár Imre beváltó.

— **Egy forintos államjegy bevonása.** A pénzügyminiszterium rendelete értelmében az egy frtos államjegy bevonatnak s a közforgalomban csak 1895. évi december 31-ig fogadandók el. Az állami pénztárak azonban 1896. évi június 30-ig fogadják el fizetés, illetve beváltás végett. 1896. július 1-től 1899. évi december 31-ig már csak a váltópénztári teendővel megbízott állami pénztáraknál és a cs. és kir. közös központi pénztárnál fogadjatik el beváltás végett. 1899. évi december 31-én túl be nem váltják. Elég idő van tehát túl adni rajta, csak a láda fiában ne maradjon.

— **Rendőrök kiméltelensége.** Több panasz meült már föl a rendőrök helytelen viselkedése ellen, mi leginkább a piacon fordult elő. Most egyik városi tanácsnok adott be panaszt egyik rendőr ellen, mivel az ő nevével olyan modorban beszélt a piacon, a hogy bizony egy rendőrnek, senkivel sem volna szabad. Talán ebből az alkalomból megtanulják az egyenruhás hatalmasságok, hogy a közönség, a melynek ők csak szolgálai, de nem urai, még sem arra való, hogy azon magukat a gorombaságban gyakorolják.

— **Goromba eseléd.** Veszelyovszki Béni 20 éves béres, a gondozására bizott ökrökkel a legdurvább módon bánt, azok bőrét megsabdalta, ütötte verte, gazdája e vandal tettetért elkezdte korholni, miért a goromba eseléd dühbe jött, s a kezében levő favillával gazdáját párszor megütötte. A rendőrség a rossz, szófogadatlan eselédet a szolgálatból

nyomban elzavarta, s az ügyben felvett nyomozási iratokat, az okozott testisértés megtorlása végett a bírósághoz áttette.

— **A mai népiünnep.** A Rongyos Egyesület iránt még az egék is irtalmások voltak pénteken délelben és este néhány cepp esővel meghűsítvén a levegőt. Jobb lett volna ugyan, ha egyúttal a porát is elverte volna, de nem lehetetlen, hogy az ünnepély kezdetéig az is megtörténik, amit bizony nemcsak a mulatság érdekében óhajtunk. Jó volna most az eső mindenre, bizonytal még a cséplők és nyomtatók sem haragudnának érte. No de dacára a nagy szárazságnak, a mulatság rendkívül sikerültnek ígérkezik, sőt sokan épen a rekkenő hőség elől sietnek a városi műkert lombos fái alá. De ha már oda mennek, de azoknak is, akik nem mennek, ajánljuk, hogy a diszfelvonulást, amely 4 és 4 1/2 óra között lesz a Gyenes-téren, megnézzék, mert olyat Kecskeméten még nem láttak. Tudom, ha ezt meglátják, kedvet kapnak a kirándulásra. Hát ha még megtudják amit kinek-kinek csak bizalmasan árulhatok el, hogy az Elefánt, meg a fekete szerecsen már megérkeztek s hogy lámpák és lampionok ezre tündér kertté varázsolják a néhai való Bakule-kertet! A versenyek is sok sikerrel biztatnak s számos pályázó jelentkezett. Hát még a számar verseny! A filozófus szamarak verseny! Az lesz csak a valami, s bizony J. A. író-társunk szája is tátva marad, látva a szamarak bölcseségét, hogy megoldatlan bölcsészeti problémát miként oldanak meg egész praktice. Mert bizony — nincs kétség benne, lesz ott első és utolsó is! No meg aztán a tánc, egész kivilágos kiviradrig. Egy szóval fel városunk, kicsinyje nagyja, jusson eszetekbe ebben a nagy melegben, hogy majd el jönnek a nemszeretem napok, a kemény téli hidegek, mikor az iskolás fiúknak s leányoknak meleg ruhára lesz szükségök, hogy iskolába mehessenek, arról pedig eddig is a rongyos egyesület gondoskodott, ezután is az fog gondoskodni — a ti áldozatkészségetekből! Fel tehát, tegyük e napot emlékeztetéssé az által, hogy vígan, fesztelenül eltöltjük s az által, hogy a Rongyos Egyesület nemes törekvésével elősegítjük.

— **Az úttöltéshez** használt köpőlada alakú s alig nagyobb ládák s a négy kerekű kocsik helyett jobb lenne két kerekű taligákat alkalmazni, olyat mint az olasz földmunkásoknak van. Ezeknél az az előny, hogy a kiürítés egyszerű lefordítás által egy perc alatt történik. Ajánljuk a mérnöki hivatal figyelmébe.

— **Ismét a táviró oszlopok.** Már meg a Jókai-útcái lakosoktól kaptunk panaszt, hogy a táviró oszlopok nemes förtelmesek, de alul kilevén rohadva, közveszélyesek is. Ugyan segítsenek már ezeken a jogosult panaszokon.

— **A Telefon.** Úgy látszik végképen magakadt, most már egyéb célja sem lesz mint, hogy zivataros időben az előfizetőknek díjtalanul liferálja az ingyen menyköveket, 26-ikán délelben több felé erős zörgés volt hallható, sőt a villámszikrák is láthatók voltak, ami imitt-amott nagy félelmet okozott, elmondhatjuk, hogy alaptalan, mert valójában úgy áll a dolog, hogy a telefon vezeték a legkitűnőbb villámhárító.

— **Tüzek mindenfelé.** E hó 26-án d. u. 1 órakor Szentkirályi Tóth Ferenc köncsögi haszonbéres birtokán cséplés közben az asztag kigyúlt s 667 csomó rozs, a cséplő, szekerek és gazdasági eszközök 4552 frt értékben leétek. A locomobil épségben maradt. Biztosítva a Foncier-nél volt. A tűz oka kipuhatolható nem volt. — Ugyan az nap este 7 1/2 órakor a 4-ik tizedben a kasza-útcában Szűts János eszmadia nádas fedelű háza gyulladt ki — szintén ismeretlen okból. — 27-ikén délután pedig a 10-ik tizedben volt tűz, hol egy talicska csinálók háza égett le. Közlebbit nem tudunk.

— **A Helvetia telep** sorsáról ujabban kedvező hírt vettünk, a mi nagyban alkalmas a mindinkább szárnra kelt rossz híreket megcáfolni. Tudósítónk ugyanis közli velünk, hogy Weber Ede, kinek nagy része van a telep megalkotásában s fejlesztésében, Thormann Vilmos mérnök részvényeit 40,000 frt névértékben megvette, a mit nem is lehet másként értelmezni, minthogy Weber úr a telep jövőjében s az ügy erkölcsi és anyagi sikerében feltétlenül bizik. Sajnáljuk, ha ennek következtése az lesz, hogy Thormann úr a teleptől s városunktól megválk, de örvendünk azon, ha Weber úr hathatósan megeáfolja a telep jövőjéről szállogzó rossz híreket.

— **Verekedés.** Antal László útkaparó feleségét f. hó 24-én délután, szomszédja Deskö Pál és annak neje megverték s rajta több rendbeli testisértést okoztak. Az ügy a kir. járásbíróshoz tétetett át.

— **Az Erdélyrészi Kárpát-Egyesület kirándulások** rendezésével kívánja a szabb természetis szépségeket a nagy közönséggel megismertetni. E végből úgy szervezte magát, hogy bármely időben az anyaállamból jövő nagyobb kiránduló csoportokat

programmal ellátni, vezetni és kalauzolni tudja. Hazañas tisztelettel közzétesszük tehát, hogy hajlandók vagyunk az anya-állam bármely vidékéről kirándulást rendezni az erdélyi rész bármely pontjára, ha legalább 15—20 kiránduló jelentkezik és a megállapítandó részvételi díj lefizetésére magukat kötelezik. A követendő eljárás ez lenne: A kirándulás illető vidéki szervezője — kit maga a kirándulni akaró társaság választ vagy kér fel — összegyűjti a jelentkezőket és a névsornak legalább 10 nappal előbb beküldésével megkeresi egyesületünket, hogy ekkor és ekkor, ide és ide, ennyi és ennyi napra szólna egy kirándulási programot állítsa össze. Erre egyesületünk azonnal megállapítja a programot, kiszámítja a részvételi díjat és közölvén ezt az illető társasággal, a kirándulás érdekében elvégzi a szükséges előintézkedéseket. Ez a határozata egyesületünknek igen fontos, mert ennek alapján igen könnyen és olcsón megtekinthetők az erdélyi rész gyönyörű természeti ritkaságok. Felhívjuk a nagy közönséget, hogy minél nagyobb számban szövetkezzenek ily kirándulások megtevésére. Kéredzőkérlek Radnóti Dezső főtitkárhoz Kolozsvárra intézendők. Kolozsvárt, 1894. július 23-án. Báró Feilitzsch Arthúr társelnök, Radnóti Dezső főtitkár.

— Somossy mulató. A régi Somossy-féle orpheum helyett építettett az igazgató: Somossy Károly egy pazar fényvel berendezett mulató helyet, a mely fényes kávéházzal és téli kerttel van kapcsolatban. Maga a mulató egy színházhoz hasonlít, a nézőtérén első és második emeleti páholyokkal; a földszinti nézőtér azonban asztalokkal van tele rakva s az előadás alatt sört, bort, kávét inni vagy vacsorázni lehet. A nézőtérrel szemben a színpad, a melyen rövid színdarabokat, balletet adnak elő s különféle egyes művészek és művésztársulatok lépnek fel. Somossy mindenha nagy gondot fordított arra, hogy a mutatványok és előadások nagy része művészi nivón álljon; most, mióta az új helyiséget roppant nagy költséggel felépítette, erre még több gondja van s a nem egészen jó hangzású Orpheum név helyett is „mulató” nevet adott helyiségének. Ezen előadások kimagasló pontja ez idő szerint az amerikai légtornászok, a „The Silbons” társulat előadása, kik a közönség feje felett végzik bálmatlós erő és ügyesség mutatványait, természetes egy minden biztosságot nyújtó háló felett. Pedig azok, két férfi és két nő, oly kemény fejjel angliások, hogy mikor a tornaszereket felállították, a legelső próbát is védőháló nélkül tették meg. Az ő mutatványaiknak is legkimagaslóbb pontja az, midőn az egyik férfi a második emeleti páholy szélére állva egy trapez-en meglóditja magát s átrepül a nézőtér másik végére, hol egy másik trapez-en fejjel lefelé lógó akrobatának kezét oly precizitással kapja el, hogy egyiknek sem esik semmi baja. És ezt megteszi háttal indulva s röptében megfordulva; megteszi, hogy magát egész a nézőtér tetejéig fellóditja s esteben kétszeres, majd háromszoros bukfenecet vet, de társának lenyújtott kezét soha egy hajszállal sem téveszti el. Szédítő mutatvány az is, midőn az egyik férfi trapez-en fejjel lefelé hintázik s az egyik nő a nézőtér legmagasabb pontjáról egy trapez-ről leugrik s a hintázó férfi kezét elkapja. A ballet s a „Rikariki” varázs éj stb. a legnagyobb fényvel vannak kiállítva. Igen érdekes a zene böhöcek előadása is, sőt olyan is akadhat, aki a „Tarara bumm dié-t” egy valóságos angol énekesnőtől élvezettel hallgatja, aki ugyan nemcsak énekesnő, hanem böhöcsnő is, kinek tánc közben a lábával a homlokát érinteni könnyebb, mint nekünk tán a kezünkkel. Egyszóval, aki az ilyenekben gyönyörködik 8 órától 12-ig pazar élvezetet találhat s a kitűnően szellőztethető helyiségben melege sem lesz, ehetik, ihatik, sőt szivarozhatik. Ajánljuk a Budapestre menők figyelmébe.

Piaci árjegyzék.
1894. július 27-án.

Tiszta búza métermázsánként	6.30 krtól 6.50 krtig.
Kétszer	4.80 — 5 —
Árpa	4.50 — 4.60 —
Zab	5.80 — 6 —
Tengeri kecskeméti	6.50 — 6.70 —
„ bányai csöves	5.80 — 5.90 —
„ csöves	5.70 — 5.80 —
Köles	4.60 — 4.80 —
Krumpli	1.80 — 2.00 —
Széna	2.60 — 2.80 —
Szalma	1.30 — 1.30 —
Szalonna kilója	— 48 — — 60 —

Felelős szerkesztő: FÖRDÖS DEZSŐ.

NYILTTÉR.

Selyem hamisítvány.

Egészülök el egy mintát a venni szándékolt fekete selyemből s a hamisítás rögtön kiderül: Mert míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban össze-pödörödik és csakhamar kialszik, maga után esékély világosbarna hamut hagyván; addig a hamisított selyem (mely zsiros szinű-szalonnaszerű és könnyen törik) lassan tovább ég (mint hogy rostszállal a testanyagot telítetten tovább izzanak) és sőtét barna hamut hagy maga után, de valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik, csak meggörbül. Ha a valódi selyem hamuját összenyomjuk, elporzik, a hamisítványé nem. — **Henneberg G.** (császári és királyi udvari szállító) **selyemgyára Zürichben**, házhoz szállítva, postabőr- és vámentesen szívesen küld bárkinek is mintákat akár egyes öblönyökre való, akár egész végeken levő valódi selyem szövetekből. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros helység ragasztandó. 5

Penzintézetek és malmok részvényei, valamint földbirtokok és egyéb ingatlanok eladását és vételét közvetíti alulírott.

Jelenleg van eladó:

Részvények:

1 db takarékpénztári részvény.

Kerestetik vételre:

3 db Sertészhalál gőzmalmi részvény.

Valódi hamisítatlan borok!

A magyar kir. földművelésügyi miniszterium felügyelete alatt álló

M. k. Orsz. Központi Mintapince palack borainak és a Dreher Antal palackos sör kiz. elárúsítása.

Egy jó karban lévő

8 lóerejű gőzcséplőgépet

tökéletesen felszerelve eladó.

Mezőgazdasági gépek raktára.

BLEYER ADOLF

II. tized, Széchenyi-útsza 2. sz.

Hirdetmény.

A vágójárási közlegelőből mintegy 600 holdnyi terület, 15 részletben haszonbérbe adandó levén: ezen részleteknek — a pusztaszeri haszonbér földnek módjára — a f. 1894 évi szeptember 29-ik napjától számítandó 12 évre levendő haszonbérbe adására, f. évi augusztus hó 13-ik napján reggel 8 órakor, a helyszínén nyilvános árverés fog tartatni, melyre haszonbérbeni akarók, minden egyes részlet után beteendő 50 forint bánatpénzzel ellátva annak kijelentésével hivatnak meg, hogy az összejevetel a vágójárási csőszháznál lesz.

Kecskemét, 1894. július 28.

110 2—1 Gazdasági osztály.

BOR eladás.

Nagy mennyiségű, jó bor eladó.

Hol? megmondja a kiadóhivatal.

Az alakuló „Első kecskeméti szalámi, zsi-radékarú és szappangár részvénytársaság” részvényeit jegyezni lehet mindennap d. e. 8—12 óráig a kecskeméti takarékpénztár-egyesület, a kecskeméti kereskedelmi ipar-hitelintézet és népbank és a kecskeméti központi takarékpénztár üzlethelyiségeiben.

Az alapító bizottság.

106 1—1

Országos Magyar Kölesönös Biztosító Szövetkezet

Budapest, VI., Károly-körút 3. szám.

Az igazgatóság tagjai:

Teleki Géza gróf elnök. Csávossy Béla alelnök. Andrássy Géza gróf, Ahsbals Leo lovag, Desseuffy Aristid, Komjáthy Béla, Megyeri Krausz Lajos, Péchy Tamás, Rothkugel Arnold lovag, Rudnyánszky Béla, Szentkirályi Kálmán, Sztáray István gróf, Szönyi Zsigmond, Teleki Sándor gróf. Vezérigazgató: Szönyi Zsigmond.

Ezennel van szerenesénk a n. é. közönség tudomására hozni, hogy főügynökségünket Kecskemét és vidékére

Malasi Ferencz úrnak

adtuk át. — Az „Országos Magyar Kölesönös Biztosító Szövetkezet” legjobban védi a magyar gazdák érdekeit, mivel díjai a legolcsóbbak és pedig:

	Érc, pala, cserep-tető alatt	zsinóly tető alatt	fa, szalma, nád tető alatt
Épületekért: kő-alépitmény: — — —	10 kr.	40 kr.	60 kr.
„ „ „ vegyes vagy fa-alépitmény: — — —	20 kr.	50 kr.	70 kr.
Ingóságokért: kő-alépitmény — — —	8 kr.	35 kr.	50 kr.
„ „ „ vegyes vagy fa-alépitmény: — — —	15 kr.	40 kr.	60 kr.

díj minden biztosított 100 frt után.

Jégbiztosításnál: Különbféle takarmány 40 kr., kukorica, répa, burgonya 50 kr., búza 90 kr., kétszeres, rozs, árpa, zab 120 frt, szőlő 10 — frt díj minden biztosított 100 frt után.

Kérjük a magyar közönség szives pártfogását hazafiai üdvözlettel

Országos Magyar Kölesönös Biztosító Szövetkezet.

109 1—1

Bővebb felvilágosítással főügynökségünk szolgál.

Hirdetmény.

Pálinkafőzés végett jelentkezni lehet Fördös Dezső irodájában, vagy Farkas Ignác gyógyszerárában.

A tudomány legújabb vívmányai szerint összeállított, legújabb paten-tirozott pálinkafőző gépek házhoz hordozhatók s így kinek-kinek saját udvarán lehet a pálinkát főzteni, mi által úgy a mennyiség, mint a minőség a legsikeresebben garantírozva van.

Eladó szőlővesszők. Hirdetmény.

Fajtiszta, peronospóra mentes sima és gyökeres csemege és borfaj szőlővesszők mint egy 70 fajban, valamint amerikai vesszők és ezekre eszközölt sima zöldoltványok, jutányos árban kaphatók **Bedő József jegyzőnél** Esztergom-Szt. György-mezőn. Kivánatra árjegyzők bérmentve küldetik.

107 1—1

Az ev. ref. egyház collégium épülete betisztogatása, a szükséges átalakítások s egyéb előforduló javítások f. hó 31-én kedden d. e. 10 órakor az ev. ref. egyház pénztárhelyiségében megtartandó árlejtésen fognak kiadatni.

A feltételek az ev. ref. egyház pénztár helyiségében megtekinthetők.

Az egyházi elnökség.

108 1—1

Vasúti menetrend.
Érvényes 1894. június 20-tól.

Budapest-Szeged	Személy v.	Vegyes vonat	Személy vonat	Gyors vonat	Személy vonat	Személy vonat	Gyors vonat
Budapest-Czegléd	reg.	reggel	reggel	d. u.	d. u.	este	éjfel
Nagy-Körös	—	6.40	10.40	3.40	6.10	9.10	11.10
Kecskemét	4.20	8.37	11.37	4.30	7.30	10.30	11.30
Félegyháza	5.10	—	12.30	4.40	8.10	11.10	12.10
Szeged	7.10	—	1.47	5.49	9.10	12.10	1.10

Szeged-Budapest	Személy vonat	Személy vonat	Gyors vonat	Személy vonat	Személy vonat
Szeged	éjfel	reggel	d. e.	d. u.	d. u.
Félegyháza	12.10	5.10	10.00	2.30	5.00
Kecskemét	2.10	6.40	11.00	4.30	7.10
Nagy-Körös	3.10	7.30	11.30	5.30	7.10
Czegléd	4.10	8.30	12.10	6.10	—
Budapest	6.10	10.00	1.30	8.10	—